

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare
în fiecare **Duminică.**

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- Colonel P V Năsturel
- G. Adameșcu
- I. Țeșcu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală TGMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugali, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream, de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu care se prepară ape gaze, alcool și sistematice mașini pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scórțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri, in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de érnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de caucucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehus, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatore, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru domne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatore și vaporisatore, preservative, suspensore termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, forfecii și clești.

Acastă Drogerie are organizat un serviciu special pentru ducerea acasă a obiectelor cumpărate sau comandate în capitală, cum și un serviciu de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, învățători și învățatore, cum și pentru toți abonații revistei «Albina» care vor prezenta alăturatul cupon, se vor face prețuri scădute la toate articolele trebuitoare.

Cupon de reducere pentru
„Albina“

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

ÎNALT ORDIN DE ÎI. — G. Coșbuc, Brăsele și arici. — D-I Const. An. Mucri, Proprietățile generale ale plantelor. — P. S. Episcop Plimen, Circulară. — G. Manolescu, Gunoii de vite și întrebuințarea lui. — D. Teleor, Anastase Panu. — V. S. Moza, Cronica agricolă și economică. — O veste bună. — Informațiuni. — Bibliografii. — Tragerea loteriei. — Societății Agrare. — Societății economice la sate. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Brăscă. — Stejarul. — Bradul. — O ramură de cafea. — Angelica. — Anastase Panu. — Ferăstrău din castelul Peleş.

ÎNALT ORDIN DE ÎI

Ostași,

„In cursul anului ce s'a sfârșit am avut plăcutul
 „prilegiu de a vedé că iubita Mea armată nu în-
 „cetéză să-și dea tóte silințele spre a răspunde la
 „așteptările Națiunii și a fi vrednică de mulțu-
 „mirea Mea.

„Urmând ast-fel fără preget, Țara póte fi liniștită
 „și Eú mândru de vitejii Mei ostași.

„Vé mulțumesc dar și vé doresc statornicie ne-
 „strămutată pe acéstă cale, spre a păstra României
 „înalta sa pozițiune, dobândită prin ea însă-și cu
 „multe sirguințe și jertfe.

„Pătruns de acéstă incredințare, vé urez, oficiali,
 „sub-oficiali și soldați, ani mulți și fericiți.

Dat în Bucuresci, la 1 Ianuarie 1904.

CAROL.

Bróscele și Ariciii.

n casa unui țăran din Moldova am vădut odată câte-vă brósce ținând de colo până colo prin umedele colțuri ale odăii întunecóse. De ce nu le alungi? Vai de mine, cum să le alung, răspunse țăranul, D-ta nu ești creștin? Ba sunt, dar Mântuitorul nostru Christos n'a poruncit nicăiri să ținem brósce în casă.

Alt țăran, odată, nu sciú cum venise vorba, m'a spus că nu póte țineă găini din pricina ariciului care-î mănâncă puii de găină. De ce nu omorî ariciul? Țăranul nu m'a răspuns, dar a pus mâna la gură și s'a uítat cam dintr'o parte la mine. Cred c'ar fi voit să mă întrebe și el, de sunt creștin. O, sunt, dar nici de arici nu ne-a pomenit nimic Christos.

Șarpele casei l'am vădut și eu de vre-o câte-vă ori. Mai întâiu, când eram acasă la părinți, copil cu cămașa lungă. Dar tată-meú l'a pândit și l'a tăiat în două cu o sapă. E adevărat că tată-meú a murit după asta, la vr'o trei-deci și trei de ani, mama și mai târziu; iar frații și surorile câți eram atunci suntem și astăzi.

Bróscă, șarpe și ariciú! Sunt sfinte, așa dice țăranul. O dic și eu, și le las să fie sfinte cât 'or vrea, dar pentru asta tot n'aș da voie bróscelor să mi se suie în pat, nici ariciului să-mi gospodărescă printre paserile din curte, și nici de dragul șarpe-lui n'aș lăsă să crească bálării cât omul pe lângă casa mea ca să aibă șarpele unde să-și facă tabetul.

După cum spun poveștile, brósca și ariciul sunt sfinte, pentru că ar fi ajutat lui Dumnezeu să facă lumea. Brósca i-ar fi adus în gură pământ din fundul mării — că Dumnezeu nu sciă cum să facă pământul — iar ariciul i-a ținut ghebele când a urzit lumea.

Apoi Dumnezeu A-tot-puternicul să nu pótă ce póte o bróscă ticălosă, care e făptura lui? Și ce

avea Dumnezeu să urzescă în felul femeilor când pun pânză, când el numai cu cuvîntul le-a făcut toate? Iar despre șarpele casei nu știu anumit ce crede țăranul, vreau să ȳic de cel crede sfînt, cĂci pe cel-lalt ȳerpĂ ii omĂrĂ cĂnd pĂte.

Acum, cĂ vorbim de animale «sfinte», dupĂ credința deșartĂ a țĂranului, iacĂ ele sunt mai multe. Și rĂndunica e sfintĂ, și n'o ucide RomĂnul. Iar asta e bine, cĂci ea stĂrpesce multe insecte stricĂtĂre. E sfintĂ și albina, tot pentru cuvĂntul pentru care e sfînt ariciul, cĂci și ea a ajutat nu știu cum pe Dumnezeu la facerea lumii. Dar mai mare mirarea, cĂ sfințenia albinei e ca și a bisericii: o scim sfintĂ, dar ne ferim de ea. Iar asta e rĂu. DacĂ ar ține RomĂnul flori și albine pe lĂngĂ casĂ, Ăn loc de burueni și șerpĂ, l'ar vedĂ cu ochi mai bunĂ Sfintul de sus. Și mai bine puĂ de gĂinĂ decĂt arici. CĂ ȳici rogu-te, cĂ ariciul stĂrpesce șĂrecii, și tot e bun pe lĂngĂ casĂ. Știu și eu asta, dar veđi cĂ mai știu și alta: șĂrecii trĂesc numai unde gĂsesc de mĂncare. Apoi, ținĂnd brĂsce Ăn casĂ, ajungĂ sĂ n'ai ce mĂncĂ tu, creștinule, cu copiii, dacĂ sĂ mai aibĂ ce mĂncĂ șĂrecii!

BrĂscĂ.

Eu stau și mĂ mir care din douĂ e adevĂratĂ. CĂ unul ȳice: tocmai nevoiașii satului și cei mai uitați de Dumnezeu, aceștia cred mai tare Ăn ariciu și brĂscĂ. Iar cel-lalt ȳice: Ba nu! Tocmai acei cari cred Ăntr'asta, ajung cu vremea de n'au nimic pe lĂngĂ casĂ, afarĂ de brĂscele și aricii lor. Acum, ori e așĂ ori alt-fel, cum vedĂ tot acolo vine, ori-cĂ sĂrĂcia aduce brĂsce, ori cĂ brĂscele aduc sĂrĂcia.

Să mă ierte Dumnezeu, dar sunt oameni cari cred mai mult în brăscă și 'n ariciu decât în Cel A-tot-puternic. Că pe Dumnezeu îl supără și-l înjură, dar pe ariciu nu 'l ating, și pe brăscă n'o supără cu nimic. Lucrul acesta e de păgân smintit, nu de Român cu scaun la minte.

Ei, dar pe lângă acestea, mai e una și mai rea. Româncea își ia ca tovarăși ariciul și brăscă la fel de fel de vrăji și descântece și farmece, și altele de-acestea. Iar ariciul și brăscă — sfinte cum sunt — plătesc cu pielea sfințenia lor. Câte năsdăvănii nu face țărâncă cu mațele de ariciu, cu sângele lui, cu ochii de brăscă, cu mațele ei, cu creierii ei. E de speriat, câte odată. Dintre multe altele, îmi aduc aminte de vraja cu legatul gurii la brăscă. Iaî brăscă, îi coși gura strâns cu mătase roșie, o puî într'o ulcică, iar ulcica pe jaratec pe vatra tare înfierbîntată, și o cocî de viie așa; și pe de-asupra, în svîrcolirea ei, o mai înțepî mereu cu acul pe de toate părțile, și îndrugî din gură la nebuni: «Cum înțep eu brăscă, așa se înțepe junghiurile pe cutare femeie, și cum nu pôte țipă acum brăscă, așa să n'aibă gură cutare să-și spuie focul, și cum se cōce asta, așa să se cōcă ea.» Fără de legea cea mare nu e că chinuesce ast-fel biata brăscă, ci dorința ce-o are de a chinuî ast-fel omul: face păcatul în gând. Și dac'ar fi pentru vr'o dușmănie dréptă! Dar vraja asta o fac cu un gând de tot nemernic: când vrea o femeie să omóre pe alta ca să-î rămâie bărbatul văduv și s'o ia pe dînsa. Asta, veđi, prea e ticăloșie mare!

Eu le spun acestea ca s'arăt celor cari cred în brăscă și ariciu, ce nebunie cred și ce răutate fac. Dar tocmai aceștia nu mă pot auđi, că ei nu cetesc și n'aũ de unde să scie ce-am scris eu. Dar d-vōstră, cei care citiți «Albina» și mă pricepeți, îi puteți abate din calea lor cea rătăcită, căci așa se cuvine celui ce are lumina: să n'o ție pentru sine-și, ci s'o lase să lumineze și calea altora.

G. Coșbuc.

Proprietățile generale ale plantelor.

Recolta, uscarea și păstrarea.

Tote plantele cari ies din pamint, din apa, contin in realitate tot aceleasi principii sau tarii, ce se intrebuinteaza de ordinari in farmacie; astfel hrénul, contine puciosă; nemțoicele (condurii) și alte specii, fosfor; plantele de mare, contin ioduri și bromuri; coja de stejar, acid tanic; fragii, acid salilic; capetele de mac, afion sau morfină; coja de quinquina, chinina etc; mai mult inca, o planta nu contine numai una si aceeași tãrie, ci mai multe la un loc, cari mai mult sau mai puțin împreună maresc puterea lor bine-facătoare sau potolesc puterea lor de otrãvire, dacã sunt vãtãmãtore. Plantele de léc sau plantele medicale, cresc de la sine ori unde, in ori-ce țarã și in ori-ce loc; noi nu vom descrie de cât pe acelea ce cresc in țara noastră, și cu proprietãțile fie-cãreia in parte.

Tote plantele de léc se impart intr'un numar ore-care de grupe dupã proprietãțile sau darurile lor.

1). Plante sau burueni *tonice, reconstituante* (cari ridicã forțele bolnavilor) cum sunt: lãmãie (coje), cãiul, centaura, cicórea, enuperele, gențiana, hameiul, iarba mare, lovandula, minta, portocala (coje), pelinul, romanița, salcie (coje), stejarul, urđica, etc.

Stejarul.

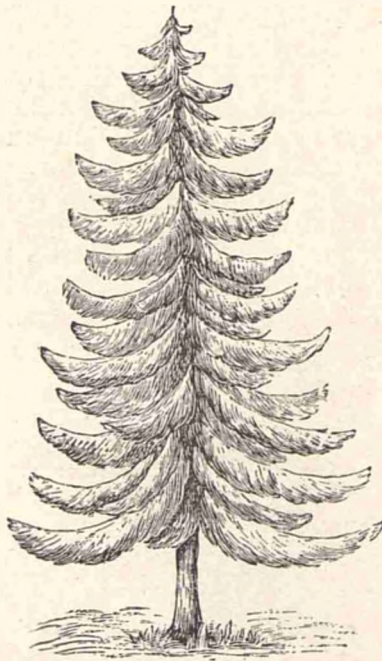
2). Plante *vermifuge* (contra viermilor intestinali, limbrici, panglicã, etc.), cum sunt: dudul sau agudul (rãdãcinã), alãmãia (sãmintã), bostan (sãmintã), feliga, limbricarita, minta, nucile (zema din cojile verđi), pelinul, recinul, unt-de-lemnul, usturoiul, etc.

3). Plante *diuretice* (cară măresc cantitatea de urină și o limpedesce) cum sunt: bradul (mugurii), brusturele, caféua, ceaiul, cireșele (coda), coda vacăi (flóre), enuperele, fragi, hameiul (rădăcina), limba melului, pătrunjelul (rădăcina), popușoiul (mătasa) etc.

4). Plante *vomitiv*e (cară produc vėrsături) cum sunt: arnica, feliga, viorelele (rădăcina) etc.

5). Plante *laxative* sau *purgative* (cară înlesnesc sau provocă eșirea cu scaun), cum sunt: anisonul (semințele), lemnul căinesc, măcriș de riuri, prunele, reventul, recinul, rochița rândunice, socul (flóre), strugurii, etc.

6). Plante *pectorale* sau *beleice* (cară calmază tusea), tot aici putem băgă și plantele *expectorante*, (cară înlesnesc scótarea flegmei), cum sunt: bradul (mugurii), coda vacăi, iarba mare

Bradul.

(rădăcină), macul (capsulele), mătrăguna, măsurarul, nalba paparónele, pothalul, teiul (flóre), etc.

7). Plante *vulnerare* (cară sunt privite că vindecă rănile, sau împedică complicarea loviturilor), cum sunt: arnica, cimbrul, coda șoricelului, pelinul, pothalul, rosmarinul, stejarul, sovârful, sulfina, sunătórea, ect.

8). Plante *antiseptice* (cară opresc putrefacția sau infecția rănilor), cum sunt: alămăiul, arnica, busuiocul, cimbrul, lavan-

dula, minta (izma), nucul (foile), pelinul, rosmarinul, usturoiul, etc.

9). Plante *emoliente* (care calmază inflamațiunile) cum sunt: cõda vacei, cartoful, nalba, inul (semințe), smochinul, păpușoiul (făina), sulfina, etc..

10). Plante *nareotice*, (care produc somn, și ușurează durerea), cum sunt: cucuta (foi), laur (foi), mătrăgună (foi), mă-selar (foi), mac (capete), etc..

11). Plante *sudorifice* sau *diaforetice* (care face transpirațiune), cum sunt: brusturele, cõiul, cireșele (cõdele), cõda vacei (flori), hrõnul, păpãdie, socul, sovãrful, sãpunelul, teiul toporãșii (flori), etc..

12). Plante *stimulante*, sau *excitante*, în care intrã plante *aromatice*, *balsamice*, etc., (aceste tõte mãresc energia omulũ, îl excitã), cum sunt: anisonul, alãmãiul, ardeiu, bradul, cartoful, cafõua, cõiul, cõpa, cimbrul, cõda șoricelului, enu-

O ramurã de cafea.

perele, frãsinelul, hameiul, hrõnul, lavandula, mãcrișul de rĩuri, mãrarul, muștarul, nemțõicele, nucul, maghiranul, minta, pãtrunjolul, pelinul, potbalul, socul, sulfina, sunãtõrea, usturoiul etc..

Recolta plantelor în general.

Pentruca o plantã sã deã rezultate folositorẽ și neschimbã-

cióse, trebuie ca să fie culésă la o epocă determinată, atunci când tária saú puterea ei a ajuns la cea mai mare dezvoltare. Acest moment variază, nu numai de la o plantă la alta, dar chiar și cu diferitele părți din planta ce s'ar culege. Mai variază asemenea și cu solul și cu temperatura, dar pentru acésta nu vom ține sémă, fiind-că nu vom studiá de cât plantele carí cresc de la sine în țara nóstră, și sub climatul nostru.

Rădăcinele. Recolta rădăcinilor trebuie să se facă tómnă, mai ales pentru rădăcinile plantelor carí țin 1—2 anī; acele care țin mai mult de doi anī, pot fi culese primăvara.

Cója. Se alege după crăci de 2—3 anī; cojile reșinóse trebuie culese primăvara când arborii încep a fi în sevă; cele nerășinóse tómnă.

Lemnul. Trebuie să fie tăiat înainte dezvoltării mugurilor, saú după căderea frunzelor, se aleg ramuri întregi, și se curăță de cója verde.

Mugurii. Se culeg înainte de a se deschide.

Frunzele și tulpinele ierbóse. Se culeg când începe să apară flórea, pe un timp uscat, când s'a ridicat roua, după 2—3 oră de la răsăritul sórelui.

Florile și vîrfurile înflorite. Se culeg în acelaș moment al ȃilei ca și frunzele, când s'a dezvoltat o parte din flóri. Florile mirositoare se culeg cu caliciu cu tot (partea verde a învelișului floral).

Fructele și semințele. Atunci când s'aú copt și uscat bine.

Recolta plantelor pe lunī.

Deși nu în tóte părțile locului (munte și câmpie) o plantă ajunge la maturitate în aceeași epocă fixă a anului, totuși diferența în timp, nefiind de cât 15—20 ȃile, de aceea cred nemerit a da aici și un tablou, după care s'ar puté cine-vă orientá, ce trebuie să culégă în fie care lună.

<u>Martie și Aprilie.</u>		<u>Maii.</u>	
Brad . . . (muguri)	Cânepă	frunze	Măselar (frunze)
Măselar. . (frunze)	Cucută	»	Mărgăritărel (flóri)
Plop . . . (muguri)	Frag	»	Mierea urs. (frunze)
Potbal . . (flóri)	Hrén	»	Melisá »
Vioarele . . »	Limba mielului	»	Pelin »
Zarnacadea »	Mácriș de riuri	»	Trandafir (flóri)

Iunie.

Angelică (frunze)	Mărar (frunze)	Paparóne (flóri)
Arnica »	Mătrăgună »	Romanița »
Brusture »	Măselar »	Socú »
Centaură »	Nalbă »	Teiú »
Cicóre »	Păpădie »	Cireșe (códé)
Cucută »	Pătlagină »	Fragi (fructe)

Limba miel. (frunze)	Cânepă (flori)	Pomişor (fructe)
Limba bouluî »	Lavandulă »	Sunătóre »
Măcriş de rîurî (frunze)	Lim. bouluî »	Săpunel (frunze)

Angelica.

Iulie.

Busuioc (frunze)	Rosmarin (frunze)	Teiū (flori)
Cimbru »	Turiţa mare »	Cireşe (cåde)
Códa şoricel. »	Tutun »	Fragi (fructe)
Cucută »	Arnică (flori)	Grâu (sēmîntă)
Jaleş decâmp,	Códa vacei »	Maî (capete)
Laur porcesc »	Cânepă »	Nuci (sēmînte)
Maghiran »	Centaură »	Orz »
Mătrăgună »	Lavandulă »	Ovăz »
Melisa »	Nalbă »	Păpuşoiū (mătasă)
Mintă »	Romaniţa »	Pomuşórá (fructe)
Nalbă »	Sovîrf »	Pătrunjel (sēmînte)
Pelin »	Sunătóre »	Smeură (fructe)
Rută »	Sulfină »	Viorele (toporaşi) (sēm.)

August.

Anison (sēmînte)	Mătrăgună (fr.)	Soc (cójă verde)
Cucută »	Mintă (flori)	Centaura (flori)
Códa vacei (flori)	Mure (fructe)	Tutun (frunze)
Hamei »	Nucă (zēmă de coji)	
Laur porcesc (frunze)	Mac (capete)	

Septemvrie.

Angelică (rădăcină)	Afine (fructe)	Smochine (fructe)
Cicóre »	Bozie »	Soc (fructe)
Dulcamară »	Cartof	Nuci »
Feligă »	Gutuî (semințe)	Muștar (semințe)
Hrén »	Măcrișde riuri (fructe)	
Pătrunjel »	Laur porcesc (semințe)	
Stânjenel »	Recin (fructe)	

Octomvrie.

Brusture (rădăcină)	Mătrăg. (rădăcină)	Soc (fructe)
Fragi »	Săpunel »	Struguri
Iarbă mare »	Enupere (fructe și lemn)	Vâsc de ștejar
» lui Tatin »	Măcr. de riuri (fr.)	Bostan (semințe)
Limba câinelui (răd.)	Gutuî (semințe)	Jir (semințe)

Uscarea.

Uscarea plantelor face să se păstreze, să nu se strice. Cu cât se va usca mai curând și fără multă căldură, cu atât se păstrează mai bine planta. Ori-ce plantă se poate usca în mai multe chipuri: la umbră, la soare, sau în cuptore puțin încăldite. Când le uscăm la umbră sau la soare, trebuie să bată și aerul printre ele, puse în straturi subțiri pe niște targe de răchită, și având grije de a le mai întorce adese ori. Plantele uscate la umbră își păstrează în general mai bine aroma, culorea și puterea lor. Când se usucă prea încet și aerul e umed, atunci plantele își pierd și puterea și aroma și culorea lor devenind neagră.

Uscarea rădăcinilor.

Rădăcinele subțiri și puțin succulente sunt uscate atârându-le la un loc aerisit la umbră; se mai pot tăia în bucățele mici și întinse pe sfără la un loc umbros. Tote rădăcinile trebuie întăiu bine spălate de noroiu sau pământ și apoi uscate. Rădăcinele prea succulente și încărcate cu mucilaj, cum sunt acele de nalbă, gențiană, brusture, iarba lui Tatin etc., se usucă cu greu la umbră și se înegresc, de aceea e mai bine să le uscăm într'un cuptor ușor încăldit.

Uscarea florilor și a virfarilor înflorite.

Florile trebuie uscate cât mai curând posibil după culegere, din cauza delicateței lor de a se strica, dar nici odată la soare, căei își pierd din aroma lor, afară de unele specii ce se usucă greu la umbră.

Păstrarea.

Rădăcinele, frunzele și florile după ce au fost uscate, trebuie închise în saci de hârtie, sau în vase, unde nu intră,

aerul, lumina, umezela sau praful; influența umezelei le strică, mucigăesc sau putredesc! Florile se mai pot păstra și turnând nisip uscat peste ele.

Dr. Const. An. Macri.

Foltesci-Covurlui.

Din activitatea Înaltului nostru Cler.

Dăm loc cu plăcere, circulării adresată de P. S. Pimen al Dunării de jos, Cucernicilor protoerei, din eparhia P. S. Sale, cu prilejul anului nou. In drumările ce P. S. Sa dă, sunt pilduitoare și avem credința că munca Înaltului prelat va fi rodnică în ogorul dat nou de Mântuitorul. Biserica ne-a păstrat țara și limba. Prin ea strămoșii noștri au biruit hordele năvălitoare.

Asdă-ți, mai mult ca ori când, trebuie să lucrăm din rășputeri ca sfânta noastră biserică să se ridice cât mai mult și să fie purtătoare luminei în popor. Înălții noștri Prelați, ne dau pildă de muncă și bună-voire. Să-i ascultăm :

Prea Cucernice Părinte,

La începutul anului, datoria tuturor este de a mulțumi lui Dumnezeu pentru bine-facerile care le-a revărsat peste popor și țara noastră în anul trecut; și tot așa suntem datorii de a-L ruga neîncetat, ca și în anul în care intrăm să ne dăruiască toate cele de folos pentru o viață bună creștină și cetățenească; căci, ce este viața? de cât un dar de la Dumnezeu pe care suntem datorii a-l păstra cu totă sfințenia; iar din învățătura creștină cunoscem, că problema acestei vieți, nu poate fi alta de cât *îndeplinirea datoriei.*

Această datorie se îndeplinește prin încordarea tuturor puterilor noastre sufletești și trupesci către un scop bine determinat: mărirea lui Dumnezeu, de la care atârnă totul și binele obștesc care garantază fericirea popoarelor. — În adevăr, fie-care om cât are viață, are și datorii de îndeplinit și după modul îndeplinirii lor va avea de la Dumnezeu recompensă în viața viitoare. Fiecare noastră dovedește că omul nu poate și nu trebuie să trăiască numai pentru sine, ci el se simte dator de a lucra pentru un ideal care trece peste hotarul nevoilor sale, în o sferă mai înaltă, care nu poate fi alta de cât îndeplinirea datoriei către Dumnezeu și binele obștesc.

Toți, absolut toți oameni, au a-și îndrepta munca lor după norma dată de creștinism în deslegarea problemei vieții creștine, adică *plinirea cu succes a datoriei.*

Acelor dintre oameni care au o pozițiune în societate, li se cer și sunt datorii a fi pildă celor-alți oameni: viața lor să fie un model vrednic de imitat, învățămintele lor să fie folositoare ca și o sămânță care, aruncată pe un pământ bine îngrijit, să producă mult rod; cu alte cuvinte, datoria acelor oameni care au chemarea de a fi conducătorii mulțimei, este o datorie, care după limbajul bisericesc s'ar putea numi, apostolică. — Bărbatul de stat, militarul, judecătorul, medicul, învățătorul și ampoiatiul, pentru a-și îndeplini cu succes datoria, care este problema acestei vieți, trebuie să aibă o inimă convingere a chemării lor în statul sau națiunea pe care o servesc.

Și dacă împlinirea datoriei către cele lumesci cere o convingere intimă și aproape apostolică, cu cât mai mult se cere această intimă convingere din partea acelor care au în lume o chemare curat apostolică; și aceștia sunt preoții Bisericii lui Christos, care biserică este și apostolică. — Preotul deci, potrivit misiunii sale apostolice este chemat a propovedui învățătura creștină, cu ale ei sfinte și sublime precepte, pentru îndeplinirea de către toți omenii a problemei acestei vieți, adică *îndeplinirea datoriei*. Din învățătura creștină va îndemna și singur se va face pildă: ca creștin, ca soț, ca părinte de familie, ca cetățean devotat statului și némului său.

Pe cât de vrednic de totă stima va fi din partea societății acel preot care va se a-și îndeplini așa datoria, tot pe atât de fericit va fi și poporul care va avea așa preoți; iară statul cu astfel de preoți va privi cu încredere viitorul său trainic și fericit.

Pentru atingerea acestui ideal al activității pastorale în mijlocul poporului de către preoți, se impune ca statul care are datoria de a se îngriji de dezvoltarea tuturor treptelor sale organice, să se îngrijescă și de biserică și clerul ei, pregătindu-l prin o cultură corespunzătoare rolului ce are preotul în mijlocul poporului, mai ales în timpul de față, și asigurându-l pe cât este posibil și față de nevoile vieții.

Aceste datorii ale statului nostru către cler și biserică, se ved din ce în ce îndeplinite, mai ales în anii din urmă. Astăzi avem în țara noastră instituțiuni de cultură clericală bine organizate și cu un cadru de învățămînt bine întocmit, așa că se pot compara cu instituțiunile de acelaș-fel din alte state civilizate. Tot așa și sub raportul asigurării pozițiunii materiale a clerului nostru miran, s'a făcut ceva și nădăjduim că pe măsură ce clerul va dovedi hărnicia sa prin conducerea și luminarea poporului în toate privințele și sub toate cerințele vieții, i se va recunoște dreptul la o mai bună pozițiune materială, ca ast-fel să fie scutit de nevoile vieții; ba chiar, să fie în stare de a contribui cel d'întâi la înființarea diferitelor așezăminte filantropice atât de bine-făcătoare pentru omenire.

Prea Cucernice Părinte,

Cu prilejul noului an găsesc cel mai bun moment de a face o scurtă privire asupra împlinirii datoriei noastre preoțesci în această frumoasă parte a țării, — Eparhia Dunărei de jos — și cu cea mai mare mulțumire sufletescă constat că în cursul anului 1903 ce închiam, iubiții noștri preoți, fie-care după a sa putere, în cercul păstoriei lor, s'a silit în deslegarea problemei vieții creștine, adică în *îndeplinirea datoriei*.

Afirm acesta, pentru considerațiunile următoare.

a) Ținerea conferințelor pastorale generale, cari au avut loc în zilele de 15 până la 30 Octomvrie în întreaga Eparhie. La aceste conferințe au luat parte 357 preoți din numărul total de 412; cari repartisați pe județe, dau următorul raport: 109 din județul Covurlui, 75 din județul Brăila, 76 din județul Constanța, 97 din județul Tulcea. Din acesta reese că mai toți preoții s'au prezentat la conferințe, afară de 55, din cari unii sunt foarte bătrâni și bolnavi, iar alții aparțin bisericilor comunităților străine.

La aceste conferințe s'au anunțat și tesele cari urmăză a fi

lucrate în cursul acestui an 1904, șidesv oltate la conferințele generale pastorale ce se vor ține în Octomvrie viitor, și anume:

1) Despre căsătorie, tratată din punct de veder religios și social. — Gradele de rudenie și numărarea lor. — Dispensa.

2) Preotul ca învățător și îngrijitor de bună stare și curățenie sufletescă și trupescă a poporului. — Sfaturile ce trebuie să dea poporului de la țară în cas de boli molipsitoare.

3) Datoria preotului de a îndemna pe sătenii spre a-și da copiii la școlă și la învățarea diferitelor meserii. — Explicarea obligativității învățămîntului primar.

4) În afară de biserică, când preotul este liber de orî-ce serviciu preotesc, cum să-și întrebuințeze el timpul?

b) Participarea preoților la cercurile culturale, școlile de adulți și în unele județe și la ședătorile sătesci mai ales în județul Covurlui.

c) Inavutirea tuturor bibliotecilor parohiale urbane și rurale cu cărți folositoare preoților pentru a-și putea mări cercul cunoștințelor, pe care trebuie să le răspândescă în popor, mai ales la țară, pentru cerințele morale și sociale-economice.

d) Ținerea mai multor conferințe protopopesci la reședința episcopală și sub președinția Noastră, la cari în ziua de 3 Septemvrie, au luat parte și domnii revisori școlari din cele patru județe ale Eparhiei. În această conferință s'au pus bazele unei apropieri mai intime între preotul și învățătorul sătesc, cum și programul lor de muncă în cercurile culturale și școlile de adulți.

e) Indemnarea și conlucrarea preoților sătesci la înființarea băncilor populare în totă Eparhia, în care direcțiune cu o deosebită bucurie am constatat silința preoților din județele de dincolo de Dunăre: — Tulcea și Constanța.

f) Propășirea regulată și temeinică a societății clerului «Solidaritatea» cu un număr de peste 400 preoți membri și cu un capital de 12.913 lei — abia după un an de la întemeierea acestei societăți. — Tot sub egida societății s'au ținut conferințe instructive între preoții din capitalele județelor Eparhiei, mai ales în Galați și Brăila.

g) Înființarea în Galați a unei școle de cântăreți bisericesci care avut loc în Septemvrie, la care s'au înscris și urmază 40 elevi din diferitele părți ale Eparhiei și ale căror cursuri sunt predate de 4 profesori.

h) Ca notă îmbucurătoare se constată și faptul că în cursul anului ce încheem, la Consistoriul Eparhial au fost numai 8 procese; ceea ce dovedește că preoții noștri nu dau loc la abateri care cad sub prescripțiunile canoanelor și legilor bisericesci și civile.

i) Nu voiți trece cu vederea că cu ocasiunea vizitelor canoanice în Eparhie am constatat că din îndemnul preoților și prin dărnicia poporului s'au ridicat și sunt pe cale de a se ridica o mulțime de biserici, cari prin mărirea și frumusețea lor împodobesc satele și cătunele, mai ales din partea dréptă a Dunărei până la țermurile Mărei-Negre.

Acestea sunt fapte reale și, deși nu trebuie să ne închipuim că am făcut tot ce cade în sarcina noastră, totu-și ele dau probele cele mai puternice despre modul cum clerul Eparhiei No-

stre își pricepe chemarea să și muncesce cu hărnicie la deslegarea problemei vieții creștine, adică *împlinirea datoriei*. Pentru acesta mă simt fericit ca la începutul noului an 1904, să fac tuturor preoților urările mele cele mai călduroase, rugând pe bunul Dumnezeu pentru a da fie-căruia din ei sănătate complectă, ca mai mult să lucreze în mijlocul scumpului nostru popor, pe care cu iubire și dragoste creștină să-l conducem pe calea binelui, care-i asigură fericirea vieții pământesci și a celei cerești.

Data în reședința Noastră episcopală în Galați.

PIMEN al Dunărei-de-Jos.

Gunoii de vite și întrebuințarea lui.

Rar sat este în care să se găsească un gospodar, fără vite și mari și mici în curtea sa, al căror gunoiu, după cum mulți scim, totă vara zace în pâraile seci ce trec d'alungul unor comune, și în lipsa acestora se astupă cu acest gunoiu gropile din cari s'au scos pământ pentru diferitele întrebuințări, și ast-fel se spală de ploii.

Dacă acest gunoi în loc să fie risipit prin lacuri și gropi, ar fi la timp îngrijit și întrebuințat cu chibzuială, s'ar înlătură lipsa de hrană atât a omenilor cât și a vitelor, care se simte în toate primă-verile la săteni, atunci când este cel mai scump al plugarului, când el în loc să sporască în țarina sa, se duce la proprietar, arendaș sau chiaburii satului, se îndatorază și își cumpără mălaiu copiilor și nutreț vitelor, apoi de aci datoriile se țin lanț, și nu se mai isprăvesc în totă viața lui.

Gunoii de vite, bine îngrijit și pus pe ogor la timp, nu numai că va aduce pământul în stare de a da råde frumoase, bine cöpte, sănătoase, dar le va înmulți îndoit și atunci omul având o hrană sănătoasă și îndestulătoare, va fi mai voios și puternic la muncă, nu se va mai hrăni cu mămăligă din porumbul necopt, care după cum se scie, e tot-deauna mucigăit și în această stare consumat, aduce sătenilor pelagra sau jupuiala, care stinge viața a mii de țărani și mai cu osebire în Moldova.

Ogorele gunoite, pe lângă înmulțirea rodelor, vor mări și cantitatea de nutreț pentru vite și atunci sătenui nu

va mai fi nevoit să-și vindă tómnă, după ce și-a isprăvit munca — cum țice el — boișorii, pe care n'avea cu ce-î scótă din érnă; iar primă-vara cu chiu cu vai își cumpără 2 juncișori de câte $1\frac{1}{2}$ —2 ani, pe care îi înjugă la plug căci n'are cu ce ară, îi forțéză să tragă, și în modul acesta, juncișorii sêi, rămân până la vremea cuțitului când îmbătrânesc, junculeți în crescerea lor, de óre-ce tocmai atunci când eră timpul să fie îngrijiți spre a cresce în deplină voie, sunt puși la muncă grea, dându-li-se ca hrană câți-vă snopi de coceni pe ți. De aci se înțelege ușor, de ce în tóte părțile vedem boii de muncă piperniciți, slabi și cu puțină putere.

În unele părți ale țării, săténul întrebuițéză gunoiul de vite, însă el crede că este deajuns a-l strânge grămadă în mijlocul curții, unde putrețesce și de unde porcii îl ia și-l întinde în tótă curtea.

Când săténul se înlesnesce, strânge din nou gunoiul și-l cară în grămeți pe ogor; însă acest gunoi și-a pierdut fórté mult din valóre, căci mai tóte materiile hrănitóre din el, s'au risipit, atunci când eră întins de porci prin curte.

Pentru ca gunoiul să pótă fi dus în țarină cu tóte materiile sale de hrană trebuincióse plantelor, trebuie să trecă în putrețire pe un loc drept, ferit de arșița sórelui, și pentru acésta trebuie ca locul să fie împrejmuit cu arbori umbroși care sê-l adăpostéscă. Locul acesta se numesce platformă.

Baza, sau vatra platformei, trebuie bine bătută și dacă este pămîntul de așa fel ca să pătrundă apa prin el în jos, e bine să se aducă din altă parte, pămînt lutos (humă galbenă) și cu acésta să se facă vatra (postamentul) spre a nu pătrunde mustul gunoiului în jos, fiind de un mare preț.

Vatra trebuie să fie ușor înclinată la mijloc și tot așa la un capăt, avënd de scop a se scurge mustul gunoiului prin mijlocul acestor înclinări.

Pe platforma ast-tel făcută, se aședă gunoiul próspăt al vitetor, paiele ce au servit de așternut în grajd etc., cari se îndesă bine spre a nu pătrunde nșor aerul înăuntru. Dacă gunoiul nu póte avé din altă parte umeđelă îl stropim cu apă și dacă s'ar puté cu urina de la vite. Mustul format din acésta stropire se va scurge pe la capătul înclinat, unde trebuie aședat un vas, îngropat în pămînt, în

care să se scurgă mustul și de aci, când se umple vasul, iar trebuie stropit cu mustul din vas de o potrivă tot gunoiul.

În tot-deauna gunoiul își capătă umezela din ploii și zăpedi, de aceea stropitul nu se face de cât atuncea când acestea lipsesc. Iar cu mustul ce adesea-orî se scurge din gunoi, dacă s'ar stropi livezile de fân, s'ar mări foarte mult producțiunea fânului.

Putrețirea să face după 2 luni, când nu se mai pot distinge de loc paiele și coceni de gunoiul vitelor și când se preface într'o masă unșuroasă. Ast-fel putrețit gunoiul se cară pe ogor, și se împrăscie îndată de o potrivă peste tot locul, îngropându-se sub brasă prin arătura de toamnă, care trebuie să se facă de îndată după răspândirea gunoiului.

Numai atunci când vom face această operațiune de gunoie vom pute avea din țarinile noastre o producțiune îmbelșugată și de bună calitate, care ne va scăpa de multe nevoi.

Obiceiul țaranilor noștri de a căra gunoiul toamna pe locuri în grămeți și a-l lăsa neîmprăsciat și neîngropat sub brasă până primă-vara, este foarte rău și cu desăvârșire nefolositor, căci în loc de a se răspândi în pământ materiile hrănitore din mica grămadă de gunoi, se răspândesc mai mult în aer și se pierd, ogorul rămânând tot sărac și pământul tot gol.

Pământul gunoit tot-deauna atrage foarte repede umezela și o păstrează mult în timp de secetă, când este de cea mai mare trebuință plantelor, iar pământul negunoit atrage mai anevoie umezela și se usucă mai repede.

Locurile nisipoase, pe care plantele se usucă în anii de secetă, se pot îmbunătăți numai cu gunoi putred, care micșorează cantitatea de nisip și sporesce cantitatea de humus, în care nisipul este tot-deauna sărac, și în modul acesta nici umezela nu se va mai perde repede din nisip.

Un pogon de pământ se poate îmbunătăți cu 35—40 care de gunoi.

Gh. Manolescu.
Vârleni — Vâlcea.

— Nu te aședă pe scaun mai înainte de alții, nici nu desface tu mai întâiu șervetul.

ANASTASE PANU.

Fostul ministru președinte din Moldova, Anastase Panu, mare patriot și om de un caracter antic, ajunsese în cele din urmă în neagră mizerie. Prietiniil săi: Costache Negri, Vasile Alexandri și alții, îi trimeteau bani sub diferite forme, Panu însă le răspundeă cam în modul următor :

Scumpe prietine, n'am nevoie de ajutorul tĂu! Am încă cu ce să trăiesc — slavă Domnului! Nu mai îmi trimiteți bani căci socot acĂsta ca o umilire, pe care cred că nu o merit. Dacăm făcut ceva pentru țară, cer măcar atĂta rĂsplată!

An. Panu.

In camera de alături, după câte-vă minute se aude următorul dialog :

Anastase Panu.

— CucĂne Anastase, fracul ista al matale, de cĂnd îl ai ?

— De la 1854 ; erĂ domn Grigore Ghica ...

— Îi încă nou. Dar aista ?

— Aista'i de la Divanul Ad-hoc ! Eram ministru ...

Și lacrĂmile îi umplurĂ ochii ...

— Dar aista ?

— Aista'i mai nouă... nouă de tot... L'am pus la un bal dat la Curte.

— Aveți și decorații?

— Am.

— Tare bine.

— Să vi le aduc?

— Da, cucóne.

Și Panu aduse ovreilor cu care vorbiã, două cutii cu decorații...

— Tare frumoase! Lucesc ca sórele!

— Da!

— Cât ne ceri pe ele?...

Toemela se făcù și Panu avù încă câte-vã ñile hrana ñilnicã...

D. Teleor.

Revista agricolã și economicã.

Bine e sã facem o dare de sãmã asupra anului 1903, care de-abia ne-a pãrãsit, din punct de vedere agricol și economic, fiind-cã numai ast-fel îl vom putã judecã, intru cât a fost bun sau rãu pentru economia nãstrã ruralã, din punct de vedere economic și social, și în acelaș timp vom putã sci mai bine ce fel de moștenire a lãsat anului în care abia am intrat, din punct de vedere agricol.

Judecând anul care de-abia ne-a pãrãsit (1903), în ceea-ce privește agricultura, îl gãsим bun și fãrã nici o pretențiune îl putem prenumãra în istoria nãstrã agricolã, între anii cu o producțiune mijlocie bunã, nu numai pentru producțiunea grãului, ci și pentru producțiunea porumbului ca și a altor cereale, ca orzul și ovãzul. Dacă producțiunea porumbului a lãsat de dorit în unele localitãți ale țãrei, acãsta nu se datoresce atãt secetei din timpul verei al anului trecut, ci mai mult rãului obi-ceiũ ce aũ unii agricultorã, de a amãnã din ce în ce mai mult sãmãnatul porumbului, sub cuvânt cã mai e timp pãnã la Sf. Constantin, ca și cum Sf. Constantin ar putã servi ca ultima ñi, în care ar trebui sã se sfãrșiascã ori-ce sãmãnãturã de porumb, putãndu-ne însã așteptã la o bunã recoltã, fãrã nici o grije, fie timpul secetos ori ploios. Cunoscem însã cu toții dintr'o îndelungatã experiențã și observațiuni ñilnice, cã de multe ori chiar, sãmãnatul porumbului pe la Sf. Gheorghe (23 Aprilie st. v.), ni sã pare prea întãrziat, dar pe la 21 Maiũ st. v.?

În ceea-ce privește cele-lalte plante agricole, ca pomiã ro-ditorã, vița de vie, ca și zarzavaturile, ce ñilnic sunt trebuincioase în economia domesticã, n'aũ lãsat nimic de dorit, în raport cu

modul de cultură al acestor plante, a căror producțiune să mărească din ce în ce mai mult, atât ca calitate cât și ca cantitate.

În ce privește prețurile cu care s'au vîndut produsele agriculturii noastre, în raport cu calitatea lor, și care formează partea economică a producătorului ca și a consumatorului, n'a lăsat nimic de dorit, atât în târgurile noastre cât și în cele străine. Nu ne putem plînge de loc în contra prețurilor, cu care s'au vîndut produsele noastre agricole în decursul anului 1903; după cum nu ne putem plînge, în contra producțiunii pe hectar la grâu sau alte cereale în raport cu lucrările câmpului ce se fac la noi și în raport cu sîmînța ce se sîmîcă, judecînd lucrările în mod general. La acest adevăr trebuie să mai adăogăm oferta și cererea, de unde rezultă adevăratul preț al unui produs. S'a vîdut cum fasolea olîgă s'a vîndut cu cel mai mare preț de 24 lei suta de kilograme, pe cînd grăul cel mai bun de-abia cu 14 lei și 80 de bani suta de kilograme. În general fasolea s'a vîndut cu un preț mai urcat decît grăul sau alte cereale. La sîmînța de in și cânepă s'a vîdut acelaș lucru. Acest lucru, ne pune în vedere că a început să se dea acestor plante mai bînoșe, o cultură mai întinsă și mai îngrijită, în raport cu progresul agricol ce se face pe fie-care an regulat. Acest adevăr se probează prin întinderea sîmînțurilor, și prin întinderea producțiunii la hectar.

Deși unii susțin că producțiunea noastră agricolă s'ar micșora în loc să se înmulțească; totuși e lucru firesc că din momentul, ce locurile sîmîntate s'au înmulțit, urmîză ca și producțiunea să se înmulțească. După 2 hectare vom recolta deci mai mult decît de pe un hectar.

În resumat, în contra producțiunii ca și în contra prețurilor nu putem să ne plîngem de loc, în raport cu calitatea produselor noastre, ca și în contra umezelei și a secetei din anul trecut (1903); fiind-că atât cîrna, cât și primăvara și vara pînă la 1 Iulie, zăpadă și ploaie am avut îndestule, dacā nu prea multe, și numai de la această dată a început timpul secetos, care a ținut pînă la Octombrie cu ore-care întreruperi de ploaie parțiale. Deși ploaia a început să cadă în luna Octombrie ceva mai multă, și foarte puțină în luna Septembrie, sîmînțurile de toamnă s'au făcut îndestule și încă în bune condițiuni. Așa că anul care se duce, lasă ca moștenire anului în care abia am intrat (1904), sîmînțuri destule și bune, fiind-că aceste sîmînțuri s'au putut face chiar pînă la 1 Decembrie s. v. (1904), și acoperite cu un strat de zăpadă, a putut sta în contra frigului care s'a simțit mai mult pe la sfîrșitul lunii Decembrie (1903). Am dori, dacā nu mai mult, dar cel puțin producțiunea agricolă ca și prețurile să fie cel puțin aceleași și în acest an, după cum a fost și în anul trecut, care s'a prescris în istoria noastră agricolă. Anul, care de-abia a trecut ne-a prevestit de la început, pe cînd anul în care de-abia am intrat, este cu totul mut în această pri-

vință, el ne spune lucruri care ne interesază mai puțin sau de loc, dar cu toate acestea, printre rînduri, putem să deducem ceva cu privire la producțiunea noastră agricolă.

Îată ce ne vestesc anul 1904, judecat după calendarul de la 1814:

«*In anul acesta stăpânesce Jupiter în zodia gemenilor, locașul lui Mercur. In acest an putem șice, că mai multe beteșuguri va fi, decât scumpete, fiind-că e aplicat către rod, afară de carne și de în. Inceputul ernei cu ploie, mijlocul vînturos, iar sfârșitul domol cu brumă. Primă-măvara de mijloc și betegosă. Vara de mijloc. Tîmna umedă cu beteșuguri. Anul acesta este primejdios pentru femeile însărcinate.*» Deci acestea, trebuie să se pălîscă.

Printre aceste rînduri găsim că acest an este aplicat către rod, deci să avem încredere că vom avé o bună recoltă din semănăturile din tîmna anului 1903, ca și din semănăturile ce se vor face în acest an la primăvară.

Acest an, după pronosticurile calendarului pe o sută de ani, coincide cu anul 1876, în care recolta grăului, pe cât mi-aduc aminte, a fost atît de mare în totă țara, în cât mulți agricultorii nu sciau unde să le mai adăpostescă în contra schimbării atmosferice, fiind-că magasiile ce aveau eră prea mici pentru o astfel de recoltă multă și bună, din vîndarea căreia s'au câștigat mulți bani de către agricultorii noștri. Fiind-că atît grăul, cât și alte cereale s'au vîndut destul de bine.

În decursul anului trecut 1903, s'a făcut mare șgomot cu privire la introducerea în cultura câmpiilor, pe lângă alte plante agricole și cultura fasolei așa numită *Soia*, care se cultivă pe mari întinderi de pămînt în Japonia și China, și care este cea mai hrînitore dintre toate legumele ce se cultivă pentru hrana omului.

Am vorbit în această revistă de acest soi de fasole, când am spus că pentru prima dată s'a cultivat în 1880 la școla de agricultură de la Herăstrău, arătând în acelaș timp folosele ce reclamă ca și lucrările de întreținere. Am arătat că singurul defect ce are scéță fasole la întrebuițarea ei, este că trebuie să stea în apă cel puțin 24 ore, înainte de a se pune la fiert, căci alt-fel nu pôtă să fiarbă. În anul acesta, după cum se șcie, se va face o cultură cu această fasole pe Domeniile Coronei. Deșă d-l Ion Kalinderu, care n'are trebuință de laudele condeifului meu, printr'o circulară, a dat ordin tuturilor agenților de pe Domeniile Coronei, ca să se ocupe serios de cultura acestei plante. Reușita nu pôtă să fie decăt sigură, iar sătenii de pe aceste Domenii nu vor puté trage decăt folose, fiind-că ei vedënd bunele rezultate, vor căută a o introduce în cultura lor. Aceeaș măsură s'a luat și de Administrațiunea Casei școllelor, ca în primăvara acestui an să se împartă fasolea *soia*, la toți învățătorii școllelor ca s'o cultive în grădinele școlare. Acestă măsură laudabilă

a fost luată și în 1884, de Ministrul Agriculturii, Câmpineanu, dar fără rezultat.

Să sperăm că anul acesta va fi mai cu folos pentru cultura acestei plante.

De la 1886, această plantă (Soia) am cultivat-o regulat la școala Normală pentru învățătura poporului român, atrăgând atențiunea elevilor asupra foloșelor ei, cu privire la hrana omului și a animalelor. Ca nutreț pentru vite dă mai bune rezultate, când este amestecată cu mazărice, fiind-că în cazul acesta producțiunea nutrețului este mai mare și de mai bună calitate.

Producțiunea noastră agricolă, după datele serviciului statistic ale Ministerului Domeniilor, la toate plantele ce s'au cultivat în anul 1903, se poate vedea în tabloul de față :

Producțiunea culturilor din 1903.

Felul Culturii	Intinderea în hectare	Media pe hectar	Totalul producțiunii
Porumbul	2.072.075	13.7	28.287.760 hectolitri
Meiul	81.759	9.3	760.993 "
Cînepa	7.927	7.0	55.670 kilograme
"		3.2	25.671 kilograme
Fasole	29.759	13.8	410.775 hectolitri
Fasolea (prin porumb) .	432.900	2.3	994.030 "
Hrișca	1.493	6.3	9.417 "
Mazărea	8.615	15.1	192.730 "
Bobul	558	10.6	5.925 "
Lintea	699	9.2	6.428 "
Sfecla de zahăr	10.689	194.8	2.080.840 chintale metr
Cartofi	11.046	71.4	789.970 "
Cartofi prin porumb .	22.846	14.9	638.650 " "
Tutunul	5.769	8.0	45.874 "
Varză	7.179	75.3	540.750 căpățini "
Ceapă	4.485	68.5	307.050 chintale metrice
Dastraveți	1.899	83.3	158.280 sute de bucăți
Diverse legume	4.371	77.4	338.280 chintale
Pepeni galbeni	2.885	116.2	335.300 sute de bucăți
" verzi	8.300	126.2	1.047.135 "
Fințe artificiale	66.572	30.8	2.084.530 chintale "
" naturale	503.656	21.4	10.802.240 "
Viile	133.008	13.9	1.854.055 hectolitri
Pruni	80.784	17.2	1.391.990 "

Prețul vinului în medie, a fost de 24 lei, 59 bani hectolitrul, ceea-ce pentru producțiunea totală represintă o valoare de 45.593.840 lei.

Prețul țuței în medie, a fost de 6 lei, 32 bani, ceea-ce represintă 8.807.230 lei pentru producțiunea totală.

După «Revista Economică» din Sibiu, venitul curat național al Ungariei, se compune din :

I. Producțiunea originală:

agricultură	Koróne(1)	1 966 332.446
vierit	»	60.141.945
pomărit	»	23 241.090
silvicultura	»	159.209.811
minerit	»	118.172.996
Total	Koróne	2.327.098.288

II. Industrie

indust. de fabr	K	567.423.125
» » casă	»	200.000 000
total	K	767.423.125

III. Comerciū și transport

comerciū	K	303 650.000
transport	»	105.362.805
total	K	409.012.805

VI. Interese și rente

care intră în străinătate K	61.622.812
venitul național brut . . »	3.565.157.030
interese și rente cari es din țară»	354 529 533
venitul național curat . . » .	3.565.157.030
veniturī din serviciī personale . K	605.209.890

Repartizat pe populațiunea de 19.245,559 suflete, vine pe cap venit curat K 18.510, iar repartizat pe cele 3 872,324 familii, vine pe familie K 92.007.

Tot în acest an s'a descoperit de către d-l și d-na Currie, chimiștii din Paris, un corp nou numit radium, care pôte să ardă și da lumină milioane de ani fără să se sfârșescă vr'o dată puterea lui de lumină și încăldire. Lumina acestui corp este atât de mare, în cât cu ochii închiși se pôte vedé lucrurile dintr'o odaie, fiind-că rađele de lumină străbat pleópele, ca și alte corpuri întunecate (opaci), ca lemnul și altele. Acest corp s'a descoperit în petrolu, etc.

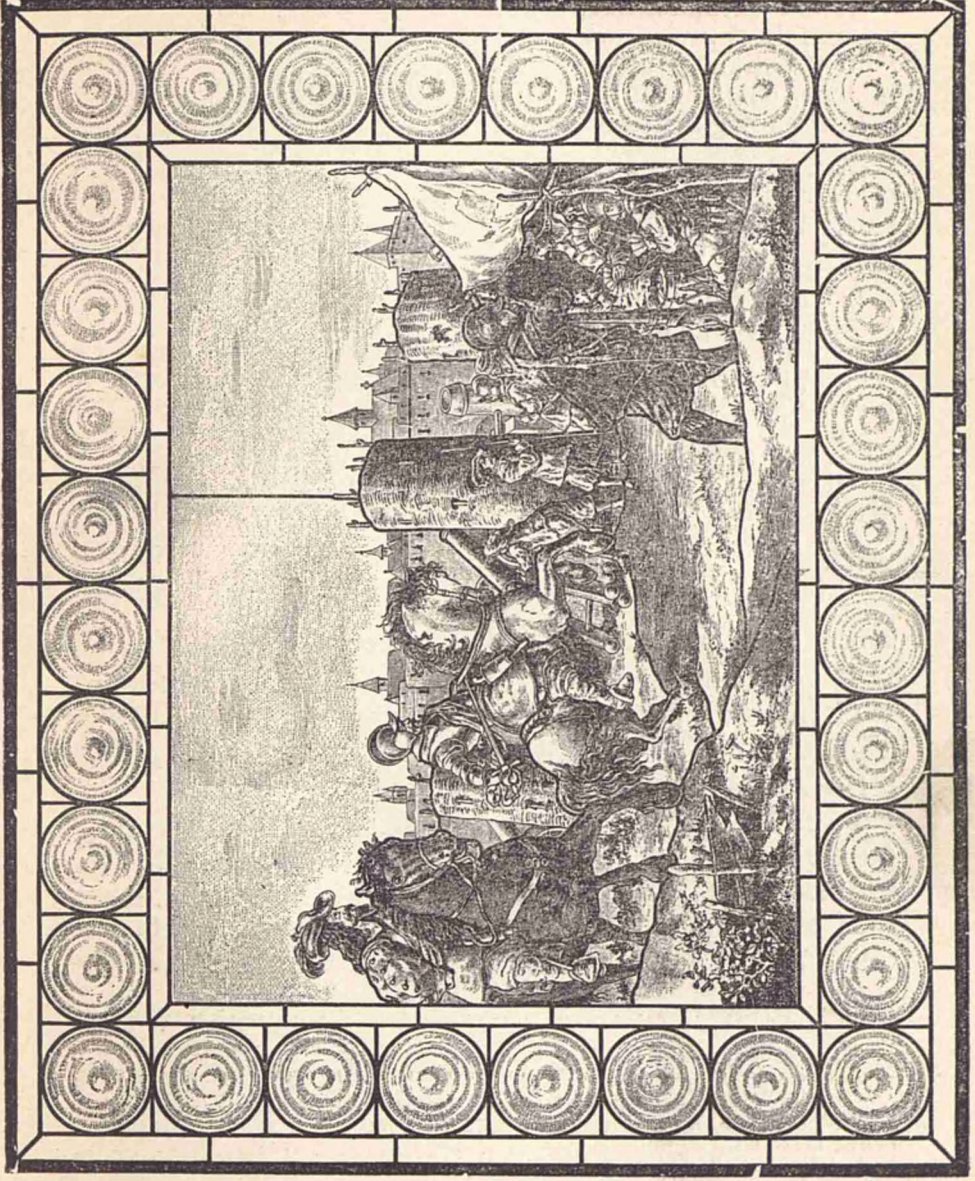
Se đice că un gram din acest corp ar cere o cheltuială de 50 mii lei. Se pôte însă ca cu timpul, ómenii învățați să descopere alte corpuri în care acest radium să siegăsit în mai mare cătătime, așa că în cazul acesta, estragerea radiumului din ast-fel de corpuri să coste mai puțin.

Se crede că medicina va puté profitá forțe mult de descoperirea și întrebuintărea acestui corp.

V. S. Moga.

(1) O corónă ungară valoréză 1 leū și 5 bani.

Feréstră din Castelul Peleş.

6 VESTE BUNĂ

Prin proiectul de lege pentru organizarea comunelor rurale, pe care d-l Ministru V. Lascar, îl va prezenta chiar în sesiunea actuală, Corpurilor Legiuitoare, la art. 36 și 37, pe cari le reproducem mai jos, se recunoște în sfârșit meritul preoților și al învățătorilor și de către d-l Ministru de interne, chiemându-i a lua parte în sfatul comunelor.

Iată cum glăsuiesc proiectul în cestiune :

«Art. 36. In cas de ivirea unei epidemii se va convoca îndată consiliul comunal și sfatul satului, la deliberările cărora vor fi chemați să asiste medicul plăseii, notarul, agentul sanitar, precum și *preoții și învățătorii* din localitate, spre a se hotărâ asupra măsurilor ce sunt de luat; iar în cas de ivirea unei epidemii, vor fi chemați să ia parte la deliberări, pe lângă preoți, învățători și agentul sanitar, veterinarul circumscripției și revisorul de vite.

Preoții și învățătorii vor fi *datori* să ia parte la aceste deliberări.»

«Art. 37. Orî de câte orî consiliul comunal sau sfatul satului, va avé să se ocupe cu cestiuni relative la școlă sau biserică, primarul sau delegatul satului vor fi datori să convoce pe învățătorii sau preoții din localitate, spre a lua parte la ședințe și a da consiliului comunal sau sfatului avisul lor în această privință.

«Primarul sau delegatul satului care nu se va conforma acestei îndatoriri se va pedepsi, pentru prima abatere cu suspendarea; iar la o nouă abatere i se va aplica pedepsa revocării.

Comitetul revistei mulțumescă călduros tuturor abonaților și confrăților, cari cu ocazia anului nouă au adresat urări de prosperitate revistei noastre, la care cu toții muncim cu drag. Vom căuta să facem tot ce ne va stă prin putință, pentru ca tot mai mult să răspundem dorințelor ce ni se exprim, cu atât mai mult cu cât vedem că revista este îmbrățișată cu căldură de toți Românii cu dor de neam.

Redacția.

Informațiuni

Luni, 5 curent, la orele 12 din zi, P. S. S. Arhiereul Nifon, vicarul Mitropoliei. înconjurat de cler, s'a înfățișat la Palatul regal unde, în prezența MM. LL. Regelui și Reginei, AA. LL. RR. Principilor Moștenitori, Principelui Carol și Principeselor Elisabeta și Maria și Curței Regale, a făcut obicinuitele rugăciuni din ajunul Botezului Mântuitorului.

După rugăciuni, Majestatea Lor au bine-voit a reține la dejun pe Prea Sfinția Sa.

Botezul Mântuitorului și sfințirea apelor s'a serbat Marți, la orele 11½ dimineața, cu obicinuita solemnitate, în pavilionul anume construit pe Cheiul Dâmboviței. Serviciul divin a fost oficiat de P. S. S. Arhiereul Nifon, vicarul Mitropoliei, asistat de un numeros cler.

La solemnitate au asistat M. S. Regele, AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Principele Carol. Măjestatea Sa a venit în trăsură deschisă, înhămată «la Daumont», escortat de un escadron de jandarmi.

La sosire, Suveranul a fost întâmpinat de d-nii miniștri C. I. Stoicescu, Sp. Haret, Ion I. C. Brătianu, V. Lascar, Em. Porumbaru și Al. Giani; de d-nii miniștri și atașaii militari străini, de Casa militară a M. Sale; de d-l primar al Capitalei C. F. Robescu; de d-l vice-președinte al Camerei, I. Poenaru-Bordea; de d-l P. Gârboviceanu, administratorul Casei Bisericii; de d-nii generali Coandă, Tătărăscu, Anghelescu, dr. Verescu, Boteanu și de toți înalții demnitari ai Statului aflați în pavilion.

În momentul când Arhiereul Nifon a aruncat Sfinta Cruce în Dâmboviță, tunurile de la Arsenalul armatei au tras obicinuitele salve.

După terminarea serviciului divin, M. S. Regele a primit defilarea trupelor. Parada militară a fost comandată de d-l general Remus Boteanu.

* * *

În numărul 11, din 14 Decembrie 1903, al revistei noastre, am publicat circulara d-lui Ion Kalinderu, cu privire la cultivarea fasolei «Soia» pe Domeniile Coronei.

Mai multe persoane s'au adresat onor. Administrațiunii a Domeniului Coronei, cerând semință și instrucțiuni asupra chipului de cultivare.

Administrația Domeniului Coronei urmând a încerca anul acesta, pentru prima dată, cultivarea acestei plante, caută singură a găsi cea mai bună semință, și numai după ce va experimenta pe Domeniile sale, se va gândi și la alte persoane, cum și a face instrucțiuni pentru cultivarea ei.

Pentru moment dar, ea nu poate satisface cererile ce i s'au adresat nici pentru a da semință, nici pentru a da instrucțiuni.

Țiarul «Dreptatea» din T.-Severin la 1 Ianuarie a. c., a împlinit 11 ani de existență, lucru rar în orașele noastre de provincie.

Urăm din inimă vrednicului confrate, să meargă tot înainte, propagând binele și luptând cu tărie contra răului.

* * *

În ziua de 22 Ianuarie 1904, orele 10 a. m., se va ține licitațiune publică cu oferte scrise și sigilate, atât în localul Prefecturii județului Doljiu, cât și la Primăria comunei urbane Calafat din jud. Doljiu, pentru arendarea pepinierii de vițe indigene din nisipurile de la Ciuperceni, pendinte de com. Ciuperceni din jud. Doljiu, în suprafață de 18 hectare 7.763 m. p. afară de drumuri, de plantațiuni de salcâmi și de plantațiunile de vițe dintre bandele de salcâmi din fața pepinierii vechi, cu cari împreună însumază 30 hectare aproximativ.

Arendarea se face pe termen de trei (3) ani, cu începere de la întâi Martie 1904, până la 1 Martie 1907.

Pepiniera se arendează cu toate instrumentele, obiectele și araciile aflători pe ea, cu obligațiune pentru arendaș a le predă în aceeași stare la expirarea contractului, iar în cas contrariu va plăti valoarea lor după inventar.

Predarea pepinierii în posesiunea arendașului se va face cu inventar și prin dresare de proces-verbal.

Condițiunile generale de închiriere publicate în Monitorul Oficial No. 143 din 23 Septembrie 1899 sunt obligatori la această arendare.

CONVOCARE

În conformitate cu art. 15 din Statute, să aduce la cunoștința d-lor membrii ai societății «STEAUA» — care are de scop răspândirea și întărirea învățaturii în popor — că Adu-

narea generală pentru anul 1903, se va ține la 11 Ianuarie 1904, ora 5 d. a., în localul Administrației Domeniului Coronei, București, str. Stirbei-Vodă No. 3

La ordinea zilei va fi :

1. Darea de sēmă despre mersul societății;
2. Raportul censorilor de verificarea gestiunii bănesci și descărcarea comitetului;
3. Alegerea a trei membrii în comitet în locul celor ce se vor trage la sorți, după cum prevede art. 7 din Statute.
4. Alegerea a trei censori pentru 1904, conform art. 13 din Statute.

La adunare sunt rugați a luă parte toți membrii, cari au achitat cotisațiunile.

Președinte, Ion Kalinderu.

Bibliografii.

Dări de sēmă asupra cărților apărute de curând.

O nevestă româneă este titlul sugestiv al unei cărți apărute de scurtă vreme în editura librăriei Socec.

Autorul ei, d-l B. Petriceicu Hasdeu, atât de cunoscut prin numeroșele și instructivele sale scrieri privitoare la limba și literatura română, precum și la trecutul țării noastre, descrie de rândul acesta meritele decedatei sale soții. În aceeași vreme, d-sa caută să invedereze că atât studiul de față cât și altele ale d-sale, în chestiunea evrească, i-au fost insuflate de spiritele soției și ale rudelor apropiate.

Cartea cuprinde două părți și anume :

a) *O nevestă româneă* în traiul pămîntesc, e un capitol de 24 pagini, de formatul cărților didactice și a fost citit în Academia Română în cursul anului 1903.

Plecând de la ideea că o nevestă de nēm străin nu pōte face copii curat Români și nici nu pōte întări patriotismul bărbatului român și că chiar de ar fi un înger de bunătate și de virtute, nu se pōte face Româneă, autorul arată că a ținut cu tot dinadinsul ca soția sa să fie Româneă neaoșă.

D-na Julia B. Hasdeu eră Româneă din țera Moșilor, a căror caracteristică a fost și este însuflețirea, puterea de voință și ospitalitatea: Dînsa se deosebiă prin devotamentul, prin înălțimea caracterului, ca și prin sacrificiile sale.

D-l B. Hasdeu vorbește în cuvinte calde de calitățile soției, pe care a cunoscut-o în anii cei mai sărăcăcioși ai vieței. Indemnului și inspirației iubirii ei datorează, cu drept cuvînt, executarea celor mai do sēmă din scrierile sale literare ca : « *Răsvan și Vidra* » « *Ion-Vodă-cel-Cumplit* » « *Domnița Ruzandra* » etc

Descrie apoi pe soția sa ca pe o gospodină de frunte, ca pe o nevestă vrednică de imitat, ca pe o mamă devotată în totul creșterii fiicei sale Julia-poeta, mōrtă preă din timpuriu.

Ultimile pagini ale acestui capitol cuprind trei scrisori de condoleanță din partea amicilor d-lui Hasdeu, cari în cuvinte alese îl mângăie în nenorocirea ce l-a isbit.

« *Nevasta Româneă* », înainte de a muri, a sfătuit pe soțul său, ca să cedeze Academiei după mōrte castelul de la Cămpina pentru locuința colegilor săi Academicieni pe timpul verii, biblio-

teca compusă din 5000 de cărți, manuscrise și documente, precum și dreptul da a edita scrierile Juliei Hasdeu și ale d-lui Hasdeu.

b) *O nevastă românească în viață după moarte* cuprinde al doilea capitol, în care d-l Hasdeu caută să învedereze că a vorbit cu spiritul soției și al bunicului său, cari i s'au arătat în mai multe rânduri, prin medium. Spiritul Dămnnei Hasdeu e mulțumit de chipul cum dânsul a sciut să-i arăte meritele și-l îndemnă a publică articolul despre nevasta românească. În aceeași vreme îl vestesc cu privire la scrisoarea «*Ce fel de antisemiți sunt Români?*» spiritul tatălui d-lui Hasdeu a lucrat împreună cu dînsul pe când spiritul ei îi călăuzia amintirile.

D-l Hasdeu publică în acest capitol și acea scrisoară care cuprinde multe adevăruri de preț despre situațiunea străinilor în țara noastră. D-sa se revoltă la ideia că cineva ar pute vre-o dată să dea drepturi tuturor Evreilor, ci numai celor cari sunt eminenți, prin meritele lor deosebite.

În încheiere, d-l Hasdeu arată că e roditore legătura între spiritele cele mai înaintate în cultură și iubitoare de omenii și între sufletele celor vii, căci numai bine va rezultă atunci pentru omenii.

Pentru noi aceștia, cari n'am stat de vorbă cu spiritele, două lucruri rămân în picior în lucrarea d-lui Hasdeu: înaltele calități sufletăscii ale d-nei Hasdeu și patriotismul vrednicului bătrân al nămului nostru. Iată în două vorbe impresia ce ne-a făcut broșura sa «*O Nevastă Românească*».

G. T.

* * *

Mai mulți abonați ne-au cerut să le recomandăm diverse cărți privitoare, la cultivarea pământului, a arborilor roditori, albinelor etc.

Răspundem cererei abonaților noștri, dând aici lista broșurilor apărute în biblioteca populară a Domeniului Coronei și cari se găsesc de vinzare cu prețurile însemnate în dreptul lor la tipografia «*Gutenberg*» *Joseph Göbl*, Bucuresei, *strada Dămnnei 20* și la *librăria Leon Alcalay* Bucuresei, *calea Victoriei No. 37*.

Lista broșurilor apărute până acum :

1. Confecționarea pălăriilor de pae cu mâna liberă și cu	Le ¹ B ¹
mașina, de <i>Dimitrie Popescu</i> , ediția I și II, 1893. ed. III 1901	—,50
2. Raport asupra excursiunei silvice în Bucovina, de <i>Florian Davidescu</i> , 1894.	—,50
3. Cultura albinelor, de <i>Marin Petrescu</i> , ed. I-a 1894 ed. II-a 1899.	—,50
4. Noțiuni de economia vitelor, Partea I, de <i>V. S. Brezcanu</i> , 1897.	—,50
5. Noțiuni de economia vitelor, Partea II, de <i>V. S. Brezcanu</i> , 1898.	—,50
6. Cultura arborilor roditori, de <i>Dimitrie G. Ionescu</i> , 1899	—,50
7. Raport asupra expozițiunei jubiliare din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coronei, de <i>Florian Davidescu</i> și <i>Olimpiu Boiu</i> , 1899.	—,50
8. Indrumări date Agenților Domeniului Coronei, de către d-l <i>Ion Kalinderu</i> , 1900.	1,25
9. Cultura lucernei, de <i>Corneliu Roman</i> , 1900.	—,30

10. Cultura plantelor de nutreț, de *Dim. G. Ionescu*, 1900—,50
11. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lupa*, 1900. . —,50
12. Scrisori către plugari, de *Constantin Sandu*, 1901. . —,50
13. Povețe despre hrana țăranilor, de *Dr. I. Felix*, 1901. —,50
14. Cultura cânepei și a inului, de *V. S. Moga*, 1901. . —,50
15. Ingrășarea câmpurilor, de *Popovici-Lupa* 1900. . . —,50
16. Povețe despre grădinele de legume, de *V. M. Kogălniceanu*, 1902 —,50
17. Povețe despre păstrarea sănătății, de *Dr. I. Felix*, 1902 —50
18. Biserica, obiectele sfinte din ea etc., de *I. V. Raicu-lescu*, 1903. —,50

Tragerea Lotăriei „Societății Agrare“

Duminică 21 Decembrie s'a făcut la primăria Capitalei prima tragere a lotăriei organizată de «Societatea Agrară»:

S'aŭ tras câștiguri pentru suma de 20.000 lei.

Numărul 34.629, a câștigat 10.000 lei.

Numărul 12.155, a câștigat 3.000 lei.

Numerile 25525 și 9287 au câștigat câte 1.000 lei.

Aŭ câștigat câte 500 lei numerile: 8.844, 11.921, 19.933, 31.108.

Aŭ câștigat câte 100 lei numerile: 1.516, 5.416, 19.282, 21.832, 24.754, 25.155, 26.382, 30.198, 33.036 și 38.635.

Au câștigat câte 50 lei numerile: 844, 1.257, 1.973, 2.850, 3.251, 3.723, 6.173, 6.472, 6.787, 6.814, 9.561, 11.078, 11.096, 11.319, 11.810, 15.610, 15.831, 16.245, 17.364, 17.681, 18.831, 19.565, 20.711, 21.865, 24.686, 25.415, 27.837, 28.903, 28.957, 29.569, 31.517, 32.002, 33.150, 33.771, 33.904, 34.400, 34.582, 35.659, 38.126, 38.847.

Viitorea tragere va ave loc la 20 Martie 1904.

Societăți economice la sate.

a) Înființări.

În ziua de 19 Octombrie 1903, membrii Cercului cultural No. 9 din județul Tecuci, au pus bazele unei societăți populare cu numele de: «Vulturul», în comuna Vultureni din plasa Berheci, alegând președinte de onoare pe d-l Iancu G. Dimitriade din Bucuresci; iar președinte activ, pe d-l Gh. Niculescu, fost sub-prefect și revisor comunal.

Poșta Administrației

D-lui Ludovic Chereștassi, Vida-Cârtojanî — Sunteți achitatat pe anul curent al VII-lea cu chit. 11.498.

Pr. P. Călugărescu, Mierea-Birnici, Dolj. Idem cu chit. 11.592.

— Un ciitor I. P. Fălticeni. Există Conservatorul. Pentru a doua cestiune adresați-vă unui militar din localitate.

— Dirigințe școlii Foișoru. Dolj. Trimeteți costul prin mandat poștal și îndată ve vom expedia programul.

— D-lui C. Graur. Galați. Trimeteți un exemplar din cartea regele Carol, d-nei Efr. Cernea institutore Bêrlad, costul îl veți primi de la noi.

— D Rugină Invet. Bătrânesci. Roman. Adresați-vă d-lui I. Bianu la Academia Română. Bucuresci

— M. C. Dimitriu, Căsmesci. Tecuci. Adresați-vă la Ministerul de Interne, secția administrativă.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățătorii, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bann, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Splru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

D-na Maria Manu, mare proprietăresă (București, str. Știrbey-Vodă), 100 lei; d-l Procopie Cosotti, mare proprietar (Mizil), 200 lei; Maria A. Scripcă (Câmpina), 2 lei; Mușică Grigore, învăț. (Zămbreșca-Teleorman), 28 lei; An. Scripcă, institutor (Zămbreșca-Teleorman), 2 lei; Ioan I. Teodoru, revisor școlar (București), 2 lei; Ioan Dumitrescu (București), 1 leu; Gr. Cristea (Liesci), 1 leu; E'ena Paraschivescu (București), 1 lei; Pr. C. Negru (T. Vladimirescu), 1 leu; D. P. Ștefănescu (T. Vladimirescu), 1 leu; N. Panaitescu, (T. Vladimirescu), 1 leu; Ecaterina Romano, (T. Vladimirescu), 1 leu; Maria S. Popovici (Tecuci), 2 lei; Sc. Popovici (Tecuci) 2 lei; N. I. Crivăț (Tecuci) 2 lei; Gh. Panciu (Tecuci), 2 lei; D. Prohib, (Tecuci) 2 lei; Gh. I. Popovici, (Tecuci) 2 lei; Maria Zamfir (Tecuci) 2 lei; Lucia Hotineanu (Tecuci) 2 lei; Zoe Radovici (Tecuci), 2 lei; V. Galașeanu (Liesci), 1 leu; Maria Gologan (Liesci), 2 lei; Ana Decusara (Liesci) 2 lei; N. Profiriu, (T. Vladimirescu) 1 leu; Lucia Mănescu, (T. Vladimirescu) 1 leu; N. Caloianu (Tecuci), 2 lei; Nic. N. Cadelcu, (Tecuci), 2 lei; Elena N. Cadelcu, (Tecuci) 2 lei; Maria Iorgulescu, (Tecuci) 2 lei; Ecaterina Părvu (Tecuci), 2 lei; Ianculescu M. profesor universitar, (București) 10 lei; dr. C. Chiricescu, prof. universitar (București) 20; Pr. C. Nazarie, prof. universitar, (București) 10 lei; d-na Chiricescu (București), 5 lei; Andrei Andreescu, șeful vamei (Dorna), 1 leu; Ion Ortoanu, preot (Dorna) 2 lei; D-tru Marcociu (Dorna), 1 leu; Vasile Pienescu, învăț. (Dorna) 1 leu; Lucreția Pienescu (Dorna), 1 leu; Ferdinand Sicsit (Dorna) 2 lei; Franț Sixt (Dorna) 2 lei; D-tru Iliescu, (Dorna) 2 lei; Fundăneanu M. Paraschiv, student (București) 2 lei; Gherge Georgescu, (București) 2 lei; N. C. Nădejde (București) 1 lei; Cesar Georgescu, (București) 1 leu; C. I. Ionescu, (București) 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății de 746, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 6.994 lei 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune „ 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve . . . 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„Națională” asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca : *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra, Sucursala București.

Comitetul central : la Londra

Lachlan Mackintosh Rate, „

G. I. Goschen „

Viconteles Duncannon „

E. W. H. Barry „

Robert Hamilton Lang „

Demetre de Frank Viena

P. Naville Paris

Ad Verues „

Directorii : { C. A. Stolz

{ E. E. Goodwin.

Censori : Ioan Kalinderu, Demetru

Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social :

Londra, 7 Great Winchester street.

Sucursala : București, Piața sf. Gheor-

ghe.

„Mercurul Român”

București — Smârdan 11.

Ziar financiar — publică tragerile

Abonament anual 5 lei.

Se controlează ori-ce fel de lozuri streine și bilete de loterii Române trimițându-mi-se în mărci poștale odată cu lista de controlat câte 5 bani de fie-care număr.

5-4

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Diinlic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați :

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ Nasturi „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ „ „ Lack cu Elastic sau Șireturi „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

„ Chevreau cu Elastic „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame :

de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ „ Botoni „ 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ „ „ Colori „ „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ Gems cu Nasturi și Șireturi „ 7.95, 8.95, 9.95.

Pantofi de Chevreau albi decolțati „ 5.95, 6.95.

Idem cu Șireturi și Nasturi „ 6.95, 7.95, 8.95.

Idem de Lack diferite forme „ 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de eftine.

În totdeauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori,

și Negre pentru Dame Lei 2.50.

„ Bărbați „ 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă

perche.

Magazin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.